

॥४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥ विपर्ययेण चरद्दोष्यहं जातिस्मरो जातः

सतं पुरोधायस्करमवसद्धरतर्षभ ॥ रान्यं दशशासधर्मेषा प्रजाश्वपरिपालयन् ॥४१॥ पुण्याहवाचने निखंधर्मकार्येषु चासकृत् ॥ उत्समयन् प्राहसच्चापि
दृष्ट्वा राजा पुरोहितं ॥४२॥ एवं सबहुं शोराजन् पुरोधसमुपाहसत् ॥ लक्षयित्वा पुरोधास्तु बहु शस्तेन राधिपं ॥४३॥ उत्समयेतं च सततं हस्वा सोमन्युमा
विशत ॥ अथ शृत्य पुरोधास्तु सह राजा समागतः ॥४४॥ कथाभिरनुकूलाभीराजानं चाभ्यरोचयत् ॥ ततो ब्रवीन् नरेन्द्रं स पुरोधा भरतर्षभ ॥४५॥ वरमिच्छा
म्यहं त्वेकं त्वया दर्शनं महादृते ॥४६॥ राजो वान् चराणां ते ज्ञातं दद्यां किं बनेकं द्विजोत्तम ॥ स्नेहाच्च बहुमानाच्च नास्त्यदेयं हि मे तव ॥४७॥ पुरोहि
त उवाच एकं वै वरमिच्छामि यदि तु श्लोसि पार्थिव ॥ प्रतिजानीहि तावत्सत्यं यद्वदनामृतं ॥४८॥ श्रीश्वर उवाच बादमिले वतं राजा प्रकृत्वा च
युधिष्ठिर ॥ यदि ज्ञास्यामि वक्ष्यामि अजानन्तु संवेदे ॥४९॥ पुरोहित उवाच पुण्याहवाचने नित्यं धर्मकृत्येषु चासकृत् ॥ शान्तिर्होमेषु च सदा किं
त्वं हससि वीक्ष्य मां ॥५०॥ स वीडं वै भवति हि मनो मे हसता त्वया ॥ कामयाशापि तोराजन् नान्यथा वक्तुमर्हसि ॥५१॥ सव्यं कं कारणं द्यत्र न तहास्यमकारणं
को तूहलं मे सकृद्भृशं तत्त्वेन कथयस्व मे ॥५२॥ राजो वान् एवमुक्ते त्वया विप्रयदवाच्यं भवेदपि ॥ अवश्यमेव वक्तव्यं शृणुष्वेकमना हि ज ॥५३॥ पूर्व
देहे यथा वृत्तं तन्निबोध द्विजोत्तम ॥ जातिं स्मराम्यहं ब्रम्हन्वचानेन मे शृणु ॥५४॥ वसुद्रो ह मभवं पूर्व तापसो भृशं संयुतः ॥ ऋषिरुग्रतपास्त्वं च तदा भूद्वि
जसत्तम ॥५५॥ प्रीयताहि तदा ब्रम्हन्ममानुग्रहबुद्धिना ॥ पितृकार्यं त्वया पूर्वमुपदेशः कृतो न घा ॥५६॥ वृत्त्यां दर्भेषु हव्ये च कव्ये च मुनिसन्तम ॥ एतेन क
र्मदोषेण पुरोधास्त्वमजायथा ॥५७॥ अहं राजा च विप्रैर्द्रुपदयकालस्य पर्यय ॥ मत्कृतस्योपदेशस्य त्वया वीरमिदं फलं ॥५८॥ एतस्मात्कारणाद्ब्रम्हन्प्रह
सेत्वां द्विजोत्तम ॥ नत्वा परिभवन् ब्रम्हन्प्रहसामि गुरुर्भवान् ॥५९॥ विपर्ययेण मे मन्युस्तेन संतप्यते मनः ॥ जातिं स्मराम्यहं तुभ्यमनस्त्वां प्रहसांमि वै ॥६०॥
एवं तवोग्रं हितप उपदेशो न नाशितं ॥ पुरोहितत्वं मुस्तृज्ययतस्व त्वं पुनर्भवे ॥६१॥ इतस्त्वमधमामन्यामायो निप्राप्यसे हि ज ॥ गृह्यतां द्विविणं विप्रपूता
त्मा भवसन्तम ॥६२॥ श्रीश्वर उवाच ततो विसृष्टो राजा तु विप्रो दानान्यनेकशः ॥ ब्राम्हणेभ्यो ददौ वित्तं भूमिं ग्रामांश्च सर्वशः ॥६३॥

मुनिरपि तं पुरोहितो जात इति वेपरीत्येन मन्युर्देन्यं ॥६०॥ भवेभवनिमित्तं ॥६१॥ ६२॥ ६३॥